

POSTANOWIENIE

Dnia 27 stycznia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie **M. H.**,
oskarżonego z art. 279 § 1 k.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 27 stycznia 2021 r.,
zażalenia oskarżonego na zarządzenie sędziego Sądu Okręgowego w T.
z dnia 4 grudnia 2020 r., sygn. akt II Ka (...),
odmawiające przyjęcia skargi oskarżonego na wyrok
Sądu Okręgowego w T. z dnia 20 lipca 2020 r., sygn. akt II Ka (...), uchylający
wyrok Sądu Rejonowego w S. z dnia 18 grudnia 2019 r., sygn. akt II K (...) i
przekazującego sprawę do ponownego rozpoznania,
na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł :

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w T. wyrokiem z dnia 20 lipca 2020 r., sygn. akt II Ka (...) – na skutek apelacji złożonej na niekorzyść oskarżonego przez prokuratora – uchylił wyrok Sądu Rejonowego w S. z dnia 18 grudnia 2019 r., sygn. akt II K (...) i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania temu Sądowi.

W dniu 10 września 2020 r. oskarżony złożył do Sądu Okręgowego skargę na wyrok sądu odwoławczego uchylający wyrok sądu pierwszej instancji. Zarządzeniem dnia 14 września 2020 r. oskarżony został wezwany do uzupełnienia

braków formalnych pisma procesowego poprzez złożenie skargi sporządzonej i podpisanej przez adwokata lub radcę prawnego w terminie 7 dni pod rygorem odmowy przyjęcia skargi. Przedmiotowe zarządzenie oskarżony otrzymał w dniu 17 września. Następnie w dniu 23 września 2020 r. do Sądu Okręgowego w T. oskarżony złożył wniosek o wyznaczenie obrońcy z urzędu. Zarządzeniem z dnia 1 października 2020 r. wyznaczono oskarżonemu obrońcę z urzędu w celu sporządzenia i podpisania skargi bądź też wydania opinii o braku podstaw do sporządzenia skargi. W dniu 5 listopada 2020 r. obrońca z urzędu złożył do Sądu opinię o braku podstaw do sporządzenia i podpisania skargi na wyrok Sądu Okręgowego w T. z dnia 20 lipca 2020r. sygn. II Ka (...).

Zarządzeniem z dnia 13 listopada 2020 r. wezwano oskarżonego M. H. do uzupełnienia braków formalnych przez sporządzenie skargi i podpisanie jej przez adwokata lub radcę prawnego - ustanowionego z wyboru - w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania, pod rygorem odmowy przyjęcia skargi. Oskarżony M. H. odebrał odpis zarządzenia w dniu 17 listopada 2020 r. (k. 351) i w terminie nie uzupełnił braków formalnych poprzez sporządzenie skargi i podpisanie jej przez adwokata lub radcę prawnego ustanowionego z wyboru. W rezultacie tego zaniechania sędzia Sądu Okręgowego w T. zarządzeniem z dnia 4 grudnia 2020 r., sygn. akt II Ka (...), odmówił przyjęcia skargi jako niespełniającego wymogu formalnego, o którym mowa w art. 539f k.p.k. w zw. z art. 526 § 2 k.p.k.

Pismem z dnia 14 grudnia 2020 r. zażalenie na powyższe zarządzenie wniósł oskarżony, wskazując że przebywa w zakładzie karnym i nie stać go na obrońcę z wyboru, a jego rodzina nie jest w stanie mu pomóc. Przedstawił także realia procesowe sprawy oraz swoją sytuację prawną związaną z pobytem w jednostce penitencjarnej.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

W realiach procesowych sprawy oskarżonemu został wyznaczony obrońca z urzędu w celu zbadania podstaw do wystąpienia ze skargą na wyrok Sądu odwoławczego. Negatywny rezultat tej analizy stanowił przeszkodę do sporządzenia przez obrońcę z urzędu skargi i doprowadził do konieczności wezwania M. H. do uzupełnienia braku formalnego osobistej skargi poprzez jej

sporządzenie i podpisanie przez adwokata lub radcę prawnego ustanowionego z wyboru. Nieuzupełnienie tego braku formalnego – niezależnie od sytuacji finansowej oskarżonego – implikowało wydanie zarządzenia o odmowie przyjęcia skargi na podstawie art. 530 § 1 k.p.k. w zw. z art. 539f k.p.k. W tym kontekście należy podkreślić, że skorzystanie przez oskarżonego, w uwagi na jego sytuację majątkową, z pomocy obrońcy z urzędu w celu zbadania podstaw do wniesienia skargi, może zasadniczo nastąpić tylko raz i sąd nie jest zobligowany do wyznaczenia kolejnego obrońcy z urzędu. Wobec tego, że dalsze uwagi oskarżonego w ogóle nie dotyczą zaskarżonego zarządzenia, a tylko ono podlega kontroli Sądu Najwyższego w niniejszym postępowaniu, brak jest podstaw do czynienia szerszych rozważań.

Mając na uwadze powyższe rozważania, wobec niedostrzeżenia okoliczności, o których mowa w art. 439 § 1 k.p.k., Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.